

DUMINECA

*boală
lui*

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Timpul pocăinței.

Un biet rob zace în fundul temniței. Deja s'a obișnuit cu soarta-i tristă, că n'are să mai fie liber. A fost judecat la închisoare pe viață.

Dar după o temniță grea de mai mulți ani, s'a întâmplat un lucru mare. Cutare va dintre mai marii lui i-i aduce o veste îmbucurătoare și-i spune în numele legii, că de azi încolo este liber. A obținut amnistie, și numai de cât își poate părăsi locul prinsoarei.

A sosit deci ceasul libertății, însă inima bietului rob n'a fost în stare să supoarte aceasta veste îmbucurătoare venită pe neașteptate și de bucurie s'a sfâșiat.

Căci e mare lucru libertatea. Poeții adeseori cântă despre drapelul săngeros al libertății, istoria e plină de luptele eroice pentru libertate, iar hârtiele crunte din cartea vieții, vorbesc despre tezaurul cel mai mare al omenimei, despre libertate.

Despre libertatea evanghelică se aude și se vorbește mai puțin. Cu toate că în aceasta stă bucuria adevărată a cerului și pământului. Viața harului este lumea libertății omului, iar păcatul o robie amară, obiceiul de a păcătu: temniță întunecoasă. Conducătorul nostru este Isus, care primește pe cel păcătos, căruia nu-i voiește moartea ci ca să se întoarcă și să fie viu, câmpul, de luptă este cărarea pocăinții; armele cele mai puternice: lacrimile de pocăință; libertatea eluptată: dragostea iertătoare și miloasă a Părintelui ceresc, iar cântecul libertății: *Mare va fi bucuria ingerilor lui Dumnezeu pentru întoarcerea unui păcătos.*

* * *

Să cercăm viața cea adevărată, ca sufletul nostru curățit prin lacrimile pocăin-

ței, să aștepte îndurare înaintea lui Dumnezeu. Vremea e potrivită. Suntem în postul mare.

Din catehism.

106. Care este viața de veci?

Viața de veci este viața celor fericiți în cer, care nu are capăt.

Ultimul adevăr pre care îl mărturisim în simbolul credinței: aștept... viața de veci.

Am văzut deja, că după judecata din urmă, cei buni vor merge în rai și cei răi în iad și cumcă aceasta soartă odată împărțită nu se va schimba nici odată.

Cu judecata din urmă va fi restabilită pe deplin ordinea în împărăția lui Dumnezeu răsturnată prin păcat, și... „apoi—va fi—sfârșitul, cându—și va da — Isus — împărăția lui Dumnezeu și Tatălui...” (Cor. I. 15. 24.), nu ca și când Hristos ca om nu ar domni mai mult preste cei rescumpărați, — căci împărăția lui Hristos și ca om — este veșnică, „și va împărăși în casa lui Iacob în veci,” (Luca 1, 33.) și cum mărturisim în simbolul credinței „impărăția lui nu va avea sfârșit” — fără după ce va fi întărit împărăția lui din toate părțile și o va fi perfecționată preste atâtea și diferite puteri vrăjmașe a biruit, mărirea negrăită și extraordinară a acestei împărății a păcii nu—și va atribui—o și eși — ca om, fără întreaga mărime o va reflecta—o în ultima analiză Prea stei Treimi un Dumnezeu, dela care izvorește ori ce bună-tate: „când va strica toata domnia — Hristos — și toata stăpânia, și puterea.”* (I. Cor. 15, 24) Va să zică va zdrobi, va nimic ori ce putere vrăjmașă împărăției dumnezeiești,

*La sfârșitul lumii, toți oamenii vor recunoaște, că sunt supuși lui Dumnezeu, luându—și numai dela Dânsul ori răsplata, ori pedeapsa, Isus, ca om i—i va da Tatălui, cea mai mare cinste.

și i-i va pune sub picioarele sale: „caci se cade lui a împărăți, până ce va pune pe toți vrăjmașii săi sub picioarele lui. Văjmașul cel de pe urma, moartea se va surpa, pentru că toate le-a supus sub picioarele lui. Iară când zice: „toate sunt supuse lui.” adevărat este afară de cel ce i-a supus lui toate.”

Acest final glorios despre care vorbește cum am văzut Apostolul când răscumpărarea întreg neamului omenesc va fi terminată, când va fi restabilită prin cuvântul intrupat împărăția lui Dumnezeu răsturnată prin păcat, sf. Eusebiu îl descrie cu cuvintele următoare:

Dupăce dreptii în măsura meritelor lor vor fi ingrațați în ierarhia ingerilor, va lua început aceea procesie triumfală, care va fi condusă de Hristos, ca capul nostru și în care toți dreptii vor lua parte ca membrii și atunci va preda Hristos stăpânirea lui Dumnezeu Părintelui, ca El să stăpânească în trînșii și ei întru El în biruința acelei împărății, care a fost gătită dela întemeierea lumii.”

(Va urma)

și invers.” de veți asculta de vocea mea, și veți păzi legământul meu, veți fi mie popor ales între toate neamurile, că al meu este tot pământul. Și-mi veți fi mie imperiu preotesc și națiune sfântă.” (Es. 19, 5, 6.) Pentru aceea legea întreagă este o lege dumnezească, și numai întru atâta se spune că este mosaică, întru cât Dumnezeu s'a servit de Moise spre comunicarea și executarea ei.

Legea fundamentală este decalogul, care în zece propoziții scurte regulează viața religioasă-morală a omului în linii generale. Intregul rest al legilor s'a dat parte îndată după publicarea decalogului, parte în cursul călătoriei poporului în deșert, succesiv, și a fost trecut în această ordine cronologică în cărțile sfinte și formează așa zicând comentariul decalogului.

Legile mosaice se împart după cuprinsul lor în legi morale, în ale cultului și civile.

Legile cultului, sau regulează cultul dumnezeesc propriu zis ceremonialul, sau se reflectează la personalul cultului la statul clerical.

Toate dispozițiunile ceremonialului au însemnătate multiplă.

În prima linie servesc cultului dumnezeesc și sunt prin urmare mijloace de a realiza planul de mântuire a legii vechi. În aceasta privință au fost cu atât mai potrivite cu cât aceste dispozițiuni au avut tot odată și un înțeles simbolic, au reprezentat anumite adevăruri religioase și spiritul lăuntric cu cari trebuie izraelitul să se folosească de aceste instituțiuni. Întru cât realizarea ideilor reprezentate zăcea în viitor, aveau și un înțeles tipic.

Așa era înainte de toate cu cortul sfânt, centrul vieții religioase, și care a reprezentat concretizat raportul între Dumnezeu și izraelitul.

Cortul legăturii era „Casa Domnului între fiii lui Izrail”. Insuși Domnul a dat ca scop pentru ridicarea lui „să-mi facă un sanctuar, ca eu să locuiesc în mijlocul lor.” (25, 8.) Acest cort al Domului în mijloc cu sfânta sfintelor a simbolizat strânsa unire a poporului izraelit cu Dumnezeuul lor, acest raport s'a manifestat exterior în aceea, că cortul sfânt a fost locuința lui Dumnezeu în mijlocul poporului său într'un mod de totului special: „Și locuința mea voi pune întru

Din Istoria Biblică

A VECHIULUI TESTAMENT.

30. Moise introduce cultul dumnezeesc.

Ingrozindu-se poporul izraelit de semnele cari au acompaniat manifestațiunea poruncilor dumnezeiești, s'au rugat de Moise ca el să vorbească lor și nu Dumnezeu.

Moise a mers în acest scop pe munte și stând acolo patruzeci de zile și patruzeci de nopți ne mâncat în fața lui Dumnezeu, a primit de la el întreg planul de organizare a poporului izraelit-ca stat.

La baza acestei organizațiuni stă ca principiu principal și fundamental: teocrația, care constă în aceea că Dumnezeu însuși a intrat în organismul statului iudaic ca supremul legislator, judecător și suveran și toate aceste cu scopul de a sfinți în mod deosebit poporul ales. Prin urmare viața religioasă și de stat a poporului izraelit au fost patrunse într'o formă de aceste elemente de oarece voința dumnezească era izvorul direct al tuturor legiurilor sale. Poruncile credinței erau tot odată legi ale statului

voi, și sufletul meu nu va uri pre voi, și voi umbla între voi și voi fi Dumnezeuul vostru și voi mi veți fi mie popor." (Lev. 26, 11, 12.)

(Va urma)

Bunătatea.

Dragă Ano-Marie!

Te-am auzit vorbind cu o prietenă despre o colegă a voastră. Prietena, zimbând ironic, ți a spus: „E o fată bună, dar știi....” și, observându-mă, a tăcut. Despre bunătatea aceasta, atât de disprețuită de prietena ta, vreau să-ți scriu azi câteva cuvinte.

Cuvântul *bun*, ca atribut, ar trebui pronunțat întotdeauna cu cea mai mare sfințenie. Când te gândești ce înseamnă să spunem despre un om că e *bun*, aflăm cuprinsul bunătății în care sunt cuprinse toate virtuțile omenești. Cine are vre-un defect în caracterul său, nu poate fi om bun. Nu-i cu puțință, ca pe mincinoși, zgârciți, invidioși etc. să-i putem califica *buni*. Căci într'un om numit *bun* există chiar contrarul acestor porniri păcătoase. Elev *bun* este acela, care răspunde totdeauna bine la toate materiile. Iar omul *bun* acționează întotdeauna conform principiilor moralei adevărate.

Bunătatea propriaminte este totdeauna subordonarea egoismului nostru altruismului. Căci toate faptele cari se ciocnesc cu bunătatea, sunt fapte egoiste. Hoțul care fură, fură pe seama lui; calomniatorul calomniază din interes sau plăcere egoistă; răsbunătorul își răsbună ofensa ce a suferit-o, din egoism.

Celce nu e capabil să renunțe la ceva în interesul altuia, nu poate fi om bun. La câte și la câte nu renunță o mamă bună în interesul copilului! Cazuri cunoaștem, că mama a renunțat la somn, la hrană, putem spune la toate, ca să-și poată salva copilul bolnav. Cine nu cunoaște jertfele neprețuite aduse de părinții noștri? Un rege, un ministru, un medic și un profesor, de câteori trebuie să renunțe la multe dorințe proprii, dacă vrea să fie numit cu drept cuvânt rege, ministru, medic, sau profesor bun. Egoismul nu ne dă oameni buni.

Isvorul bunătății este suprimarea ego-

ismului din noi. Vrei să devii bună? Nu fi egoistă! Atunci vei vedea, cât de bogată ești în suflet. Vei vedea, cum cu un zâmbet, cu o vorbă de mângâiere blândă, cu un pahar cu apă, cu câțiva Lei, ori cu o bucată de pâine, poți reda nădejdea unui nenorocit.

Bunătatea însă, în ce privește aplicarea ei, trebuie să fie rațională. Rațională este bunătatea atunci, când de fapt este spre folosul aceluia cui o faci. N'ar fi părinte bun acela, care dă copilului său tot ce cere, bun ori rău. N'ar fi un profesor bun acela, care numai ar laudă. Nici doctor bun acela, care niciodată nu prescrie doctorii amare. Un astfel de procedeu în bunătate nu e rațional. Sunt cazuri când cel mai bun profesor, în interesul elevului, este silit să-l pedepsească! și cel mai bun medic să cauzeze pacientului dureri nespuse prin curățirea răni. Dar la aceasta ca să dăm fiecărui om tratamentul corespunzător firii lui, cel mai folositor pentru el, ce-l face mai bun și mai fericit, trebuie *pricepere și judecată*; trebuie ca să ne putem emancipa de sub stăpânirea milei false. Dacă vine la tine o elevă leneșe și te roagă să-i rezolvi o problemă la matematică, trebuie să-i spui că trebuie să muncească și ea și că tu nu poți incuraja lenea. Dar dacă te roagă o elevă silitoare, să-i arăți ceva ce nu înțelege poți să-o lămurești cu cea mai mare bunăvoință. În cazul întâiu ai fi comis o gresală, în al doilea ai făcut un bine.

Toate aceste ți-le-am scris, ca să nu disprățuiești și tu, ca prietena ta, bunătatea. Îți doresc din inimă, ca să rămâi totdeauna o fată cu adevărat — bună.

A ta:

Tante Irina.

Scrisori către Ana-Maria de Irina Berinde.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cântăciune este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la **Librăria Asociațiunii Sighet.**

Necrolog. Districtul protopopesc de Satu-Mare a îndurat o adâncă pierde prin trecerea la cele veşnice a mult meritului protopop on. şi paroh din Apa *Alexandru Pop.* Aproape un jumătate veac a muncit cu zel neadormit pentru mântuirea sufletelor date grigei sale. A fost un preot de model stimat şi iubit nu numai de credincioşii lui ci de întreg ţinutul, unde în viaţă a păstori. El moare după lungi suferinţe provăzută cu cele sfinte la 16 Martie crt. În mormântarea i-a fost la 18 Martie crt, când întreg clerul districtual între lacrimile familiei şi a număroasei asistenţe din loc şi jur la însoţit până la ultimului său locaş pămîntesc, în cimiter. Din parte-ne şi pe aceasta cale transmitem îndureratei familii expresiunea celei mai adânci şi sincere condolenţe. Cel de sus să-i facă parte scumpului decedat de fericirea celor aleşi!

Rugă pentru creştinii prizonieri din Rusia. În Dumineca II a sfântului Post, în toate Bisericile noastre din Maramureş s'a cetit de pe amvon epistoala pastorală a Preasfinţitului nostru Episcop Iuliu al Gherlei, prin care clerul şi poporul credincios este invitat a face rugăciune comună pentru încetarea prigonirilor puse la cale în contra creştinilor din nefericita Rusie. Cuvintele arhierestii au aflat adânc resunăt în sufletele credincioşilor noştri. La sfârşitul Liturgiei s'au făcut rugăciuni comune, iar în 19 Martie s'a celebrat sf. Liturgie la intenţiunea Preafericitului Părinte Papa *Piu XI.* La aceasta Liturgie, de şi a fost zi de lucru, mulţime de credincioşi vin la Biserică, unde se fac iarăşi rugăciuni încheiându-se sfânta slujbă cu procesiune în jurul Bisericii.

Colectă.

Pentru procurarea veşmintelor biseri-ceşti au mai intrat următoarele binevoitoare oferte dela

doamna Anizia Dr. Ioan Chiş	500 Lei
dl. Iacob Hăjdaşan	100 „
o credincioasă	100 „
dl. Vasile Muntean şi soţia Ileana Negrea	100 „
dl. Onuţ Ofrim şi soţia	100 „
„ Petru Boşca	60 „
„ George Hotea	50 „

Suma: 1010 Lei

Colecta din trecut: 1990 „

Suma totala: 3000 „

Când cu mulţumită cvităm sumele înterate, rugăm pe iubii nostri enoriaşi să binevoiască în acest scop a ne sprijini cu ofertelelor marimonioase.

Oficiul parohial român unit din Sighet.

A apărut cea mai efină carte de rugăciuni pentru prunci şcolari sub titlul: „*Inchinăciunile Creştinului*“ Preţul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociaţiunii Sighet Piaţa Unirii. 25

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus şi tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piaţa Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

30 Martie — 5 Aprilie 1930.

30. Dumineca IV. în Paresemi. (Ev. Marcu 9, 17.) C. Ioan Scărar † 580.

31. Luni. C. Ipatie.

1. Marţi. Maria Egipt. † 421.

2. Mercuri. P. Tit.

3. Joi. P. Nichita † 824.

4. Vineri. P. Iosif. † 883.

5. Sâmbătă. M. Claudiu † 285.

